

Konferencen i Quebec og Landbrugsproduktionen.*)

Af Statskonsulent A. P. Jacobsen.

Ved Valg af Titlen til det Foredrag, jeg skal have den Ære at holde her, har jeg tænkt mig et Referat af, hvad der foregik paa Konferencen i Quebec og et Forsøg paa at vurdere Resultaterne derfra med Henblik paa Landbrugsproduktionen under den nuværende Situation.

Som bekendt indkaldte Præsident *Roosevelt* 45 allierede Nationer til en Konference i Hot Springs, Virginia, i Maj 1943 til Drøftelse af forskellige Efterkrigsproblemer, især Fremskaffelse af tilstrækkelige Mængder Levnedsmidler af rigtig Sammen sætning til Ernæring af hele Jordens Befolkning.

I Fortsættelse heraf blev der i Juli Maaned samme Aar etableret en Interimskommission, der skulde udarbejde Forslag til Statutter eller Konstitution for en Levnedsmiddel- og Ernærings-Organisation under De forenede Nationer. Den skulde føre Navnet: *Food and Agriculture Organization of the United Nations*, kortelig kaldet FAO. Naar saadant Forslag var tiltraadt af mindst 20 af de i Hot Springs deltagende 45 Nationer, skulde Interimskommissionen sammenkalde til konstituerende Konference, og det var den, der afholdtes i Quebec i Dagene fra 16. Oktober til 1. November 1945. Konferencen, eller om man vil, Generalforsamlingen havde to Hovedopgaver, nemlig

- 1) at organisere FAO,
- 2) at udforme Planer for dens Arbejde.

*) Efter Foredrag i Det kgl. danske Landhusholdningsselskab den 10. Januar 1946.

Til Løsning af disse to Opgaver var i Quebec samlet Delegationer fra 37 Lande, ialt ca. 300 Delegerede, ca. 100 officielle Konferenceseekretærer og ca. 200 Medhjælpere ved Delegationen. Alle boede i det berømte Hotel Chateau Frontenac, hvor der ogsaa var tilstrækkeligt af Kontorer, Udvalgsværelser, Mødesale m. m. Den danske Delegation bestod af 9 Medlemmer med Minister *Kaufmann*, Washington, som Formand.

Konferencens første Handling bestod i, at Repræsentanterne for 30 Nationer, som paa Forhaand havde indmeldt sig i den nye Organisation, skrev under paa Konstitutionen i de Delegeredes Paasyn. Efter denne højtidelige Handling kunde Konferencen begynde med at konstituere sig og tage fat paa de stillede Opgaver.

Inden jeg gaar over til at omtale Organisering og Program, maa jeg gengive et Par af de vigtigste Punkter i de underskrevne Statutter, nemlig Formaal og Funktioner.

Statutterne begynder med en Indledning, hvori de underskrivende Regeringer erklærer sig besluttet paa at ville fremme Almenvellet ved Handlinger, saavel enkeltvis som i Fællesskab til det Formaal:

- at hæve Ernæringsniveau og Levefod inden for deres respektive Omraader,
- at sikre Forbedringer i Effektivitet af Produktion og Fordeling af alle Levnedsmidler og Landbrugsprodukter,
- at skabe bedre Levevilkaar for Landbrugsbefolkningen og saaledes
- at bidrage til en Ekspansion af Verdensøkonomien.

Endvidere erklærer Regeringerne sig villige til gennem den nystiftede Organisation at rapportere til hverandre angaaende Foranstaltninger og Fremskridt iværksatte eller opnaaet i Retning af de oven for opstillede Maal.

I Statutternes Artikel I anføres, at den nye Organisation, FAO, skal have følgende 3 Grupper af Funktioner:

- 1) FAO skal samle, bearbejde, fortolke og sprede Informationer vedrørende Ernæring, Levnedsmidler og Landbrug.
- 2) FAO skal fremme og skal, hvor det maatte anses for pas-

sende, anbefale national og international Handling med Hensyn til:

- a) videnskabelig, teknisk, social og økonomisk Undersøgelse vedrørende Ernæring, Levnedsmidler og Landbrug.
 - b) Forbedringer af Uddannelse og Administration og Spredning af Kendskab til ernæringsfysiologisk og landbrugsmæssig Videnskab og Praksis.
 - c) Bevarelse af naturlige Rigdomskilder og Antagelse af forbedrede Metoder i Landbrugsproduktionen.
 - d) Forbedring i Behandling, Salg og Distribution af Levnedsmidler og Landbrugsprodukter.
 - e) Antagelse af Politik til Fremskaffelse af tilstrækkelig Landbrugskredit, nationalt og internationalt.
 - f) Antagelse af international Politik med Hensyn til landbrugsmæssige Handelsaftaler.
- 3) Det skal ogsaa være FAO's Funktion:
- a) at stille til Raadighed teknisk Assistance, som Regeringer maatte ønske.
 - b) at organisere — i Samarbejde med vedkommende Regeringer — saadanne Missioner (Udsendelser), som maatte blive paakrævet til Hjælp ved Opfyldelse af Forpligtelser, opstaaet for Regeringer ved Antagelse af Anbefalinger fra FAO.
 - c) i Almindelighed at tage alle nødvendige og passende Skridt til de Formaal, som er angivet i Indledningen.

Det skal her indskydes, at Skovbrug og Fiskeri er medregnet til Landbrug.

Af disse 3 Opgavegrupper gaar den første ud paa at samle Oplysninger, d. v. s. at samle Kendsgerninger til Spredning og Udnyttelse for alle deltagende Nationer, den anden Opgavegruppe gaar ud paa at fremme Undersøgelser, Uddannelse, Oplysning samt Anvendelse af tekniske Fremskridt, Kredit og Handelspolitik til Ophjælpning af Landbruget og Forbedring af Ernæringen i alle Lande, medens den tredje Opgavegruppe tager mere Sigte paa direkte Assistance til Regeringer, der maatte ønske noget saadant.

A. Program.

Udformninger af Program og Retningslinier for FAO kunde godt være foretaget efter forannævnte Inddeling af Funktioner, men Konferencen foretrak i Lighed med Interimskommissionen følgende Inddeling:

1. Ernæring og Levnedsmiddelordninger.
2. Landbrug.
3. Skovbrug og Skovprodukter.
4. Fiskeri.
5. Afsætning.
6. Statistik.

Konferencen valgte en Kommission — Kommission A — til at udarbejde Program for FAO's Virksomhed paa alle disse Omraader. Denne Kommission delte sig i 6 Komiteer, en for hver af de 6 nævnte Afsnit, og hver af disse Komiteer nedsatte atter et mindre eller større Antal Udvalg, der udarbejdede Forslag, som saa behandledes i den paagældende Komité og i Kommissionen for tilsidst at blive godkendt af Konferencens Plenarforsamling. De enkelte Delegationer kunde lade sig repræsentere i Kommission, Komiteer og Udvalg efter eget Ønske, men der holdtes undertiden saa mange Møder samtidigt, at den danske Delegation ikke kunde deltage i dem alle.

Resultatet af alle disse Forhandlinger kom til at foreligge i en Rapport paa 126 tæt maskinskrevne Sider, indeholdende enkelte Betragtninger over den nuværende Tilstand, men hovedsagelig dog Fremhævelse af Opgaver for FAO og Regeringerne samt Anbefalinger af, hvilke Arbejder FAO bør gaa i Gang med, altsaa Program og Virksomhedsplan. Jeg skal forsøge at give et kort Referat af de formentlige vigtigste Punkter.

I. Ernæring og Levnedsmiddelordninger.

Kampen mod Sult og daarlig Ernæring anføres som første og vigtigste Opgave. Overskudet af Levnedsmidler maa bringes derhen, hvor det er haardest tiltrængt, og Produktionen af Levnedsmidler skal stimuleres. Det maa ikke paa Grund

af den nuværende Situation glemmes, at store Dele af Jordens Befolkning var utilstrækkeligt ernæret selv i de gode Tider. Der peges paa, at visse Lande under Krigen har opnaaet bemærkelsesværdige Resultater i Sundhedstilstanden ved Anvendelse af forholdsvis simple og billige Forholdsregler. Særlig Opmærksomhed skal skænkes Ernæringen af svage Grupper som Børn og vordende Mødre. Det anbefales at oprette nationale Ernæringsorganisationer, med hvilke FAO kan samarbejde. Endvidere omtales Konsulentvirksomhed i Ernærings-spørgsmaal, Samarbejde med andre internationale Organisationer, Indsamling af Data om Konsum og Ernæringstilstand, Informationstjeneste, Udarbejdelse af Ernæringsnormer, Fødemidlers Sammensætning, Klassifikation af Levnedsmidler, Konservering af Levnedsmidler m. m.

II. Landbrug.

Komiteen for Landbrug fordelte sine Opgaver paa 9 Udvalgte, hvis Rapporter korteligt skal omtales.

1. *Landbo-socialt Velværd.*

Udvalget udtaler, at talrige Bønder, Fiskere og Skovarbejdere er fattige i store Dele af Verden, at Besiddelsesforholdene i mange Distrikter trænger til at forbedres, og at Landbefolkningen i det hele taget er mindre godt forsynet med moderne Bekvemmeligheder end Bybefolkningen. Forbedringer i Jordens Produktivitet og Landbrugsproduktionens Effektivitet er påkrævet, for at Landmænd og Landarbejdere kan faa større Indkomster. Inden for store Omraader er Produktionen pr. Mand saa lille, at mange Familier knap høster tilstrækkelig af Kalorier til at holde sig selv i Live.

FAO og Medlem-Regeringerne maa stille sig som Opgaver at skaffe tilstrækkelig Ernæring til alle paa Landet, at gøre Landbefolkningen delagtig i Resultaterne af moderne Viden-skab angaaende Helbred, i sanitære Indretninger, elektriske Installationer, Uddannelse og andre sociale og samfundsmæssige Hjælpe-midler, samt at sikre Landbefolkningen en retfærdig Andel i nationale Indtægter og sociale Fordele. Til dette Øjemed

anbefaler Udvalget en lang Række Arbejder, som FAO bør tage fat paa, dels Indsamling af Materiale, dels Undersøgelser i Samarbejde med Regeringerne og dels Spredning af Oplysninger og Tilbud om Tjenester. Bl. a. skal FAO søge at finde faste Holdepunkter for Bedømmelse af Levefoden hos Landmænd, Fiskere og Skovarbejdere.

2. Jordbunden, dens Anvendelighed og Bevarelse.

Udvalget befatter sig med Udvidelse af kultiveret Land ved Skovrydning, Forbedring af naturlige udstrakte Græsarealer, Vanding, Dræning m. m. og anbefaler bl. a. Studier af speciel Lovgivning paa disse Omraader, Opmaaling og Klassifikation af Jorder, der kan bringes under Kultur ved hensigtsmæssige Vandreguleringer, Forebyggelse af Oversvømmelser, Undersøgelser angaaende Forsaltninger af Jorden, især i Forbindelse med Vanding, Betimeligheden af Skovplantning og i det hele taget Undersøgelser angaaende Bevarelse af Jordens Frugtbarhed under forskellige Dyrknings- og Klimaforhold.

3. Uddannelse, Konsulentvirksomhed og Udveksling af tekniske og videnskabelige Informationer.

Ligesom paa mange andre Omraader bliver FAO's Hovedopgave her at tjene som Clearingcentral for Informationer. Den skal give Resumés af indsamlede Oplysninger og lette Distributionen af Brochurer, Kort, Plakater, Radiooptagelser, Film m. m., opmuntre til bedre Uddannelse og udvidet Konsulentvirksomhed Verden over. Specielt nævnes Anvendelse af Demonstrationsmateriale i Egne, hvor den boglige Dannelse er meget ringe. Maaske vil FAO etablere en særlig Sektion med den Opgave at fremstille, samle og sprede Film og andet Illustrationsmateriale.

4. Produktion, Undersøgelser og Teknik.

Som Opgaver for FAO og Medlem-Regeringer anføres: at stille Videnskaben til Raadighed for Landbruget for at finde og udforme Metoder til Opretholdelse af Produktionen paa Trods af naturlig Usikkerhed og til at kunne producere de bedst mulige Landbrugsvarer ved et Minimum af menneskeligt

Arbejde og materielle Hjælpemidler, fremdeles at holde videnskabelige Forskere i alle Lande underrettet om de nyeste Opdagelser paa deres Omraader, at sikre det bedst mulige Resultat af Forskningsarbejder ved god Forbindelse mellem Videnskabsmændene i forskellige Lande og hjælpe til Udnyttelse af Erfaringer og anerkendte Principper i Landbrugets Praksis. Det anbefales FAO at samle videnskabelige Værker, bearbejde, gøre Uddrag og sprede, at opmuntre til Undersøgelser, som maatte være ønskelige til Udvikling af internationale Standarder i Undersøgelsesmetoder, at yde Assistance ved Formulering af Programmer for Landbrugsproduktioner eller til Opstilling og Udvikling af Landbrugsprogrammer med Hensikts paa Forøgelse eller Modificering af Landbrugsproduktionen. Endvidere anbefales vidtgaaende Samarbejde med Regeringer, med videnskabelige og tekniske Selskaber, Institutter, Stiftelser, Skoler og Laboratorier. Under Hensvisning til den herskende alvorlige Trang til Forøgelse af Landbrugsproduktionen lægges særlig Vægt paa Fremskridt, der kan give hurtige Udslag, saaledes forbedrede Fodernormer, forøget og mere rationel Anvendelse af hjemmeavlet Foder, bedre Udnyttelse af Gødning indbefattet forøget Anvendelse af Kunstgødning, Udvidelse af Produktionen og bedre Opbevaring af beskyttende Levnedsmidler, især Frugt og Grøntsager, samt mere rationel Landbrugsproduktion i Almindelighed.

I Programmet peges paa Muligheden af ved Forædling og Kulturmetoder at skaffe Planter med højere Næringsværdi, og det fremhæves, at der er stor Trang for Spredning af forbedrede Sorter af Korn og anden Udsæd, for saa vidt denne Opgave ikke løses af UNRRA, og det anbefales, at FAO snarest muligt skal hjælpe til at faa truffet et Arrangement til Samling, Bevarelse og Spredning af Planter, Dyr og Frø, som kan danne Basis for Forædlingsprogrammer i de enkelte Lande. FAO skal hjælpe til at samle, resumere og sprede Resultater af Undersøgelser og Forsøg, specielt til de Medlem-Nationer, hvis Arbejde i saa Henseende var alvorligt forstyrret under Krigen. Det anbefales, at FAO snarest nedsætter en lille Komité af Ekspertter, indbefattet Repræsentanter fra bestaaende Organisa-

tioner, til at overveje, hvilken Form, der er mulig og ønskelig for Samarbejde mellem FAO og disse Organisationer med Hensik paa Samling, Uddrag, Oversættelse og Spredning af de nyeste Informationer til FAO's Medlemmer. Det anbefales ogsaa, at FAO er opmærksom paa regionale Undersøgelser af Spørgsmaal, der ikke kan løses af de enkelte Lande, og FAO skal have Opmærksomheden henvendt paa Undersøgelsergrundlaget for Anvendelse af Karantæneforanstaltninger og international Kontrol vedrørende Insektplager og Sygdomme paa Planter og Dyr.

5. Fuldstændiggørelse og Samarbejdelse af Landbrugsprogrammer og Agrarpolitik.

Som Opgaver eller Maal for FAO's og Medlem-Regeringernes Agrarpolitik og Programmer anføres:

1) at forøge den totale Levnedsmiddelproduktion og især Produktionen af beskyttende Næringsmidler, for at skabe Mulighed for forøget Konsum og forbedret Ernæring.

2) at producere Landbrugsvarerne i Brug af en saadan Størrelse og Form, at forbedret Maskineri og Teknik kan udnyttes effektivt, og at Velfærd blandt Landbefolkningen er opnaaelig.

3) at fordele Produktionen saadan, at der lægges Vægt paa de Produkter i hver Region eller Land, hvor de kan produceres sammenlignelsesvis mest fordelagtigt, overensstemmende med Opretholdelse eller Opnaaelse af et afbalanceret, blandet Driftssystem og praktisk mulig største Alsidighed, og at udveksle disse Produkter med andre, som kan produceres mest effektivt andetsteds.

4) at stimulere og fremme en ekspansionserende Verdensøkonomi, rigtig afbalanceret mellem landbrugsmæssig og industriel Produktion og internationalt afbalanceret mellem Landbrugets forskellige Komponenter. Financielle og sociale Foranstaltninger skulde være saadan, at stigende Konsum stadig holder Skridt med stigende Produktion og

5) at udvikle og opretholde saadanne økonomiske Betingelser i Landbruget og beslægtede Industrier, som stadig forbedrer Vilkaarene for Landmænd og Landbefolkning og skaffer

dem fuld Andel i Frugterne af den ekspansionerende Verdensøkonomi.

Til Løsning af disse Opgaver eller Opnaaelse af de saaledes satte Maal anbefaler Udvalget FAO at bidrage med intensiv og udstrakt Virksomhed. Der skelnes mellem øjeblikkelig Handling og et kontinuerligt Program paa længere Sigt.

Øjeblikkelig Handling.

I det første Aar skulde FAO foretage et bedst muligt Skøn over forventelig Produktion, Eksport, Import og Konsum af Hovedprodukter i alle Lande. Ved dette Arbejde skulde drages Nytte af det Materiale, som allerede er stillet sammen af Combines Food Board, The Food and agricultural Subcommittees of the Emergency Economic Committee for Europe og Combines Working Party samt beslægtet Materiale samlet af UNRRA. FAO skulde ogsaa anmode Regeringer om at resumere og rapportere deres egne Erfaringer i Gennemførelse af internationale Orienteringsprogrammer. Disse øjeblikkelige Skøn skulde rettes imod at sætte FAO i Stand til at raadgive Medlem-Regeringer til Fuldstændiggørelse af deres Landbrugsprogram i Lighed med FAO Missioners Arbejde med at hjælpe Landene til at løse de mest presserende tekniske Problemer ved Forøgelse af Produktion og Konsum af Levnedsmidler.

Kontinuerligt Program.

Forslaget til FAO's Virksomhed inden for det her omhandlede Omraade i Fremtiden er mere udførligt, men ligger iøvrigt paa samme Linie. FAO skal indhente Oplysninger og hjælpe Landene med at faa deres Programmer angaaende Produktion, Eksport og Import tilpasset gensidigt til bedst mulig Udnyttelse af deres Hjælpekilder.

Det tilføjes, at den internationale Agrarpolitik maa indpasses i beslægtet Aktivitet i andre internationale Organisationer og som Opgaver i saa Henseende nævnes, at FAO skal søge at sikre fornødne Foranstaltninger til Forøgelse af Konsumenternes Købekraft i Trit med Forøgelsen af Landbrugsproduktionen og saaledes opretholde Markedet for den voksende

Landbrugsproduktion og undgaa Risikoen ved midlertidige Overskud, resulterende i efterfølgende Mangel paa Levnedsmidler. Der tages altsaa Sigte paa en Verdens-Planøkonomi.

Det anføres endvidere, at FAO skal tjene som raadgivende Kapacitet ved Forhandlinger mellem Regeringer og den projekterede internationale Bank, hvor et Landbrugsprogram involverer Investeringer, hvortil kræves internationale Laan, og ligeledes være raadgivende for interesserede internationale Organisationer angaaende Program for almindelig industriel Udvikling og Ekspansion, for at forvise sig om, i hvilken Grad de er anlagt paa rigtig Balance mellem Industri og Landbrug.

Sluttelig fremhæves Betydningen af, at der i Handelsaftaler tages tilstrækkeligt Hensyn til de her fremsatte Retningslinier for Produktionspolitik.

6. *Agrarkredit, Andelsvæsen m. m.*

Udvalget anfører almindelige Grundsætninger for Agrarkredit og anbefaler, at FAO paa Basis af indhentede Data skal udvikle en løbende Informationstjeneste til Medlem-Regeringer og periodisk publicere Data af almindelig Interesse samt foretage sammenlignende Studier af Problemer, som er betydningsfulde for Forbedringer i landbrugsmæssige Kreditmuligheder i Medlem-Landene. Det anføres, at det i *Bretton Wood* Statutterne er fastlagt, at FAO bliver raadspurgt angaaende Agrarkredit fra den internationale Bank, baade generelt og i særlige Tilfælde.

For at lette Udviklingen af Landbrugs-Andelsforetagender og af centrale og internationale kooperative Organisationer skal FAO samle og sprede Informationer om forskellige Typer af Andelsforetagender, forskellige kooperative Systemer, hertil hørende Lovgivning og Anvendelse af Skattepolitik over for Andelsselskaber. Til Brug for Medlemmerne skulde FAO føre en Liste over Ekspertter i forskellige Problemer inden for landbrugsmæssige Kooperativer. Det tilføjes, at FAO skal have Opmærksomheden henvendt paa det forberedende Oplysningsarbejde, som er uundværligt for Succes i Andelsforetagender.

7. *Speciel Mangel paa Kunstgødning, Redskaber, Maskiner og Plantebeskyttelsesmidler.*

Rigeligere Forsyning med Gødning, Redskaber, Maskiner og Midler til Bekæmpelse af Plantesygdomme vilde — skriver Udvalget — bidrage meget til Forøgelse af Landbrugsproduktionen i mange Dele af Verden. Det anbefales at undersøge, om nogle af Krigsindustriens Kvælstoffabrikker kan omstilles til Produktion af Gødning, og at søge Veje og Midler til Reduktion af Priserne for Gødning, at give Adgang til Kredit og at fremme Skoleuddannelse og Konsulentvirksomhed med Hensigt paa formaalstjenlig Anvendelse af Gødning. Det anbefales, at FAO foretager et Skøn over Fabrikationskapacitet og det sandsynlige Behov af Redskaber og Maskiner. Særlig Opmærksomhed bør skænkes Fremskaffelse af Haandredskaber, Redskaber og Maskiner, som er tilstrækkelig enkle og billige til, at de kan komme i Brug hos det store Antal af Landmænd, som endnu ikke har mekaniseret i tilstrækkelig Grad. Der skal gøres alt muligt for, at Redskaber og Maskiner kan blive billigere. Angaaende Plantebeskyttelsesmidler anbefales det ogsaa at udarbejde en skønsmæssig Oversigt over Fabrikationskapacitet og Behov.

8. *Specielt Behov i krigshærgede Lande.*

FAO skal i særlig Grad søge at hjælpe de krigshærgede Lande, bl. a. nævnes Delagtiggørelse i videnskabelige og tekniske Fremskridt, indvundet i Krigsaarene i andre Lande; det kunde ske ved en regional Konference og ved Udarbejdelse af en dertil egnet Haandbog. Det anbefales, at FAO optager Samarbejde med UNRRA angaaende Forsyning med de mest nødvendige Varer, derunder ogsaa Husdyr.

9. *Specielt Behov i tropiske og subtropiske Omraader.*

FAO er en Verdensorganisation, og de allerede omtalte Pro-grampunkter tager i og for sig Sigte paa alle Lande, men der opstaar alligevel i Troperne og i de subtropiske Egne en Række Problemer af saa speciel Natur, at de maa behandles for sig. Disse finder jeg dog ingen Anledning til at omtale her.

I nogle supplerende Slutbemærkninger udtaler Komiteen for Landbrug bl. a. følgende om FAO's Funktioner i Almindelighed:

Aktiviteten i FAO's Hovedkvarter udgør kun en lille Del af den Service, FAO vil byde Medlem-Regeringerne. FAO selv skal ikke engagere en stor Stab af Videnskabsmænd og Teknikere, men den vil mobilisere og gøre Brug af Alverdens førende Videnskabsmænds og Teknikeres akkumulerede Kundskaber, Talenter og Dygtighed til Løsning af Problemer, ofte mod ringe eller slet ingen Kompensation. En stor Stab af Videnskabsmænd og Teknikere ved FAO vilde ikke alene betyde en stor finansiel Byrde, men ogsaa skabe Tendens til at gøre FAO til et Forskningsinstitut, og Forskere ved FAO vilde muligvis miste fornøden Kontakt med løbende Undersøgellesarbejder.

Som nogle af de vigtigste Funktioner, hvorved FAO kan være til Nytte for Medlem-Regeringer, nævnes:

1) *Sammenstilling og Spredning af videnskabelige og tekniske Informationer* gennem Oversigter, Resumés, Uddrag, Bibliografier, Film og Reproduktioner, som kan rekvireres.

2. *Fortegnelse over Ekspertes*. I Samarbejde med nationale og internationale videnskabelige og tekniske Selskaber skulde FAO sammensætte en løbende Liste over kompetente Videnskabsmænd og Ekspertes, som FAO kan gøre Brug af paa forskellige Omraader som Raadgivere for Regeringer, Uddannelses- og Forsøgsinstitutioner eller andre internationale Organisationer.

3) *Specielle Missioner* (Udsendelser). Det understreges, at Missioner kun udsendes efter Ønske fra den paagældende Regering, og det anbefales, at Missioner først udsendes, naar en Undersøgelse har vist, at det virkelig er paakrævet, samt at saadanne Missioner i Almindelighed skal være meget faatallige.

4) *Specielle permanente Komiteer*. Der henvises til, at Nedsættelse af Komiteer af Ekspertes er hjemlet i FAO's Statutter, og det anføres, at det ogsaa kan være formaalstjenligt at nedsætte Underkomiteer med bestemte Opgaver.

5) *Internationale Konferencer af Ekspertes*. Det anses for

ønskeligt, at der fra Tid til anden sammenkaldes til Konference mellem Ekspertes, inklusive Specialister i Konsulentvirksomhed, om specielle Problemer, som FAO skal befatte sig med. Saadanne Konferencer kan være nationale, regionale eller internationale. FAO skal i disse som i andre Spørgsmaal fremme og assistere internationale Selskaber paa kooperativ Basis, f. Eks. ved Assistance med Planlægning af Møderne og Undgaelse af Dobbeltarbejde.

6) *Samarbejde med andre internationale Organer.* FAO skal være til Raadighed for andre internationale Organer eller Kontorer med Funktioner, der berører FAO's Opgaver; f. Eks. er FAO selvskreven til at være Raadgiver for den projekterede internationale Bank angaaende Hensigtsmæssigheden i finansiell Assistance til Projekter, som direkte eller indirekte berører Levnedsmidler, Landbrug, Skovbrug eller Fiskeri. FAO skulde straks etablere direkte Forbindelse med Organer som UNRRA og Emergency Economic Committee for Europe, saaledes at deres Erfaringer og Data kan nyttiggøres af FAO. Naar disse Organer har afsluttet deres Arbejde, kan FAO fortsætte dem, hvis det synes ønskeligt.

7) *Udveksling af Personel mellem Landene.* FAO skulde assistere Medlem-Regeringer med Udveksling af Videnskabsmænd, Pædagoger, Studenter, Landmænd og Landarbejdere for at fremme Forstaaelse af Landbrugsproblemernes Natur i de forskellige Dele af Verden. — FAO bør overveje Henstilling til Regeringerne gaaende ud paa, at forskellige Lande giver internationale Stipendier til fremskredne Studier ved Universiteter og specielle Institutter.

8) *Specialiserede Forsknings- og Undervisnings-Institutter.* FAO skulde tilskynde og fremme Afholdelse af Specialkursus i dertil passende Fakulteter, Universiteter eller andre Institutter, som maatte afhjælpe et Savn hos Specialister fra forskellige Lande.

III. Skovbrug og Skovbrugsprodukter.

Komiteen for Skovbrug nedsatte 6 Udvalg og fremkom med en udførlig Beretning, hvori alle Skovbrugsspørgsmaal er behandlet.

Der anstilles Betragtninger over Tilstanden for Tiden, peges paa Opgaver, som venter paa at blive løst, og fremsættes Anbefalinger af Funktioner for FAO inden for Skovbrugets Omraader, lige fra Plantning til Træets Anvendelse.

Af de behandlede Problemer skal nævnes: Skovens Bevarelse, derunder Brandfare, Skadedyr og Sygdomme, Skovens Udnyttelse og Forbedring, Skovplantning, Udbedring af Krigsskade, Formindskelse af Spild ved Fældning og Tilhugning m. m. Analogt med Beretningerne om Landbrug fremhæves Udveksling af videnskabelige og tekniske Resultater og Erfaringer, Indsamling og Spredning af statistiske Oplysninger, og Beretningen slutter med, at FAO skal tage Initiativet til Afholdelse af en Verdens-Skovkongres i 1946 eller snarest derefter.

IV. Fiskeri.

Det ventes i Almindelighed, at Fisk vil komme til at spille en større Rolle i Menneskenes Ernæring end hidtil, og Fiskekomiteens Beretning omhandler alle mulige Foranstaltninger til Rationalisering og Forøgelse af Fangsten og til Ophjælpning af Fiskerierhvervene og den dertil knyttede Konserveringsindustri i Almindelighed. Hovedafsnittet handler om Samling, Bearbejdelse og Spredning af Informationer, videnskabelige, tekniske, sociale og økonomiske Undersøgelser, forbedret Uddannelse af Erhvervets Udøvere, baade teknisk og praktisk, Bevarelse og hensigtsmæssig Udnyttelse af Fiskebestanden, Forbedring i Behandling, Salg og Distribution af Fisk og Fiskeprodukter, national og international Kredit til Fiskeriet samt Handelsaftaler for saa vidt angaar Fisk eller Fiskeriprodukter. Sluttelig anbefales Nedsættelse af en permanent Ekspertkomité, som FAO kan raadføre sig med.

V. Afsætning. (Marketing — Bringen paa Markedet).

Rapporten om Afsætning omhandler den lange Række af Problemer, som melder sig i Forbindelse med Behandling, Emballering, Forsendelse og Fordeling af alle mulige Produkter fra Landbrug, Skovbrug og Fiskeri paa den for Producenter og

Konsumenter mest fordelagtige Maade. Det siger sig selv, at der her er et udstrakt og betydningsfuldt Virkefelt for den nye Organisation, og Komiteen har i saa Henseende givet meget udførlige Anvisninger paa, hvad man mener, FAO skal foretage sig, dels paa det tekniske og dels paa det økonomiske Omraade. Heraf skal gengives:

Paa det tekniske Omraade.

1) Undersøgelse af Forarbejdningsprocessers Indflydelse paa Næringsværdien af Levnedsmidler samt Midler til at undgaa eller erstatte Tab i Næringsværdi.

2) at tilskynde nationale Undersøgelser af nye Erstatningslevnedsmidler for at faa konstateret deres Næringsværdi, hvor der er Sandsynlighed for, at det vil tjene til Beskyttelse af Konsumenterne mod uberettigede og bekostelige Fordringer.

3) Undersøgelse af Forbedringer, fremkommet under Krigen, vedrørende Behandling, Transport og Oplagring; derefter Tilskyndelse til fortsatte Undersøgelser,

4) at studere Beskadigelser paa Forarbejdningsanlæg, Transportmidler og Lagerbygninger og anvise de bedste Metoder til Rekonstruktion,

5) at yde Assistance til Regeringer, som maatte ønske at forbedre deres Anlæg til Forarbejdning, Transport og Oplagring,

6) at give Raad til den internationale Bank i Tilfælde af Ønsker om finansiel Støtte til de under 4) og 5) nævnte Arbejder,

7) at samle og udsende Informationer om nye Metoder eller Midler til Bekæmpelse af Plager (f. Eks. Rotteplage) og at udsende Missioner til Lande, som maatte rekvirere Assistance,

8) at assistere ved Forbedringer af Normer for Levnedsmidler og Landbrugsprodukter, indbefattet Standardisering af Beholdere og Emballage saavel som Forbedringer af Kontrol og Gennemførelse,

9) at fremskaffe Oplysninger om Regulativer for Plante- og Husdyrkarantæner og deres Haandhævdelse.

Paa det økonomiske Omraade.

1) (a) at tilskynde Samling og hurtig Publikation af Markedsnyheder og Efterretninger,

(b) at offentliggøre periodiske Rapporter om Tilbud af og Priser for de vigtigste Landbrugsprodukter,

(c) at studere og rapportere om Grundbevægelser (trends) i Tilbud, Priser og Efterspørgsel,

2) at undersøge de specielle Omstændigheder, der fører til øjeblikkelige og kommende Overskud eller Knapheder, navnlig med Henblik paa særlige Varer (som Bomuld, Uld og Fisk).

I Særdeleshed skal FAO søge at faa eventuelle Overskud anvendt til Tilfredsstillelse af ernæringsmæssige eller andre menneskelige Behov,

3) at paatage sig eller faa andre internationale Organisationer eller Regeringer til at paatage sig Undersøgelser af Markeders Karakter og Faktorer, som paavirker Efterspørgsel, og Midler, som maatte blive antaget til at stimulere Efterspørgslen, baade generelt og med Henblik paa bestemte Varer,

4) at paatage sig eller lette sammenlignende Studier over Distributionsmidler, Metoder og Omkostninger (inklusive Transport),

5) at undersøge de relative Fordele ved forskellige Salgsmetoder, med særligt Henblik paa ny administrativ Teknik, praktiseret af Regeringer i Krigstiden,

6) at studere Foranstaltninger, som er blevet benyttet til udvidet Distribution af Levnedsmidler, specielt til særlige Klasser i forskellige Lande,

7) at samle, bearbejde og stille til Raadighed periodiske Beretninger om Prisunderstøttelses- og Indkomststabiliseringspolitik.

Endvidere fremhæver Komiteen en Række Opgaver, hvis Løsning i særlig Grad kræver internationalt Samarbejde, saaledes:

Udarbejdelse og Antagelse af Normer for Minimumsindhold i Hjælpestoffer til Landbruget, Certifikater for Levnedsmidler og andre Landbrugsprodukter, Standardisering m. m. samt Under-

handling om Aftaler angaaende Karantæner for Planter og Dyr og Kontrolregulativer for at sikre, at saadanne Regulativer er dikteret af tekniske og ikke af økonomiske og politiske Formaal.

I Beretningen omtales en Række almindelige Afsætningsproblemer. Det anføres, at ekstra Oplagring af Vareoverskud kun maa tage Sigte paa Udjævning af Tilførslerne, og der peges paa Nødvendigheden af at stimulere Efterspørgslen, saa den holder Trit med Produktionen, og paa rettidige Produktionsomlægninger for at undgaa Afsætningsvanskeligheder. Man er ligeledes klar over, at enhver Produktion forudsætter rimelig Betaling. „Det vilde være nytteløst at forøge Produktionen af Levnedsmidler, og det vilde være lige saa nytteløst at opstille optimale Normer for Ernæring, hvis der ikke findes Midler til at faa Levnedsmidlerne transporteret fra Producenten til Konsumenten til en Pris, som repræsenterer en rimelig (fair) Betaling til Producenten, og som ligger inden for Konsumentens Evne til at betale“.

I denne Forbindelse understreges Betydningen af, at Transport og Handelsomkostninger reduceres til det mindst mulige, og det anføres, at der under Krigen er indhøstet Erfaringer i saa Henseende, som det maatte være gavnligt at samle og gøre til Genstand for nærmere Overvejelse.

FAO skal optage Samarbejde med andre internationale Organisationer, som befatter sig med Afsætning af Produkter fra Landbrug, Skovbrug og Fiskeri, og især interessere sig for Handelsaftaler. FAO skal være forberedt paa at medvirke ved Udkast til Handelsaftaler og skal forsyne internationale Organisationer, der er ansvarlige for saadanne Aftaler, med statistisk Materiale og Analyser af Varesituationer. Der lægges stor Vægt paa denne Gren af FAO's Virksomhed og sluttelig anbefales til Overvejelse, at FAO skaffer sig et specielt Organisationsapparat i dette Øjemed, f. Eks. i Form af en raadgivende Markedskomiteé, en speciel ad hoc Komiteé eller ved Indkaldelse af specielle Konferencer, paa hvilke forskellige Interesser vil være repræsenteret.

VI. Statistik.

Baade Statutterne og de foran omtalte Programmer viser, at FAO's Virksomhed for en stor Del maa bestaa i Indsamling, Bearbejdning og Publikation af statistiske Oplysninger, og der var saaledes al Grund til at drøfte, hvorledes den ønskede Statistik kan bringes til Veje. I mange Lande er Statistiken endnu meget ufuldkommen. Der benyttes forskellige Metoder, forskellige Definitioner og forskellige Benævnelser, forskellige Tællingstidspunkter o. s. v. Et stort Ekstraarbejde foreligger straks med at indhente Statistik fra Krigsaarene og paa Grundlag deraf at genoptage Offentliggørelse af den internationale Statistik, som tidligere udgik fra det internationale Landbrugsinstitut i Rom og enkelte andre Institutioner.

Maa enedes om at benytte Metersystemet i FAO's Publikationer, hvorimod Indberetninger til FAO kan ske i de paa-gældende Landes Enheder. Det vedtoges at undersøge Muligheden af at gennemføre en Verdenscensus i 1950, dels med et Minimum af Spørgsmaal til alle Lande og dels med et udvidet Spørgeskema til Lande, som er i Stand til at give udførligere Oplysninger.

B. Organisation og Administration.

Konferencens anden Hovedopgave, nemlig at organisere FAO — De forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation — blev overdraget til en Kommission B, der delte Arbejdet mellem 4 Komiteer:

- I. Regler og Forretningsorden.
- II. Finanser.
- III. Administration.
- IV. Konstitutionelle og diplomatiske Spørgsmaal.

Naturligvis danner de ved Konferencens Aabning underskrevne Statutter eller Love Grundlaget for den nye Organisation, men der stod alligevel saa mange Spørgsmaal aabne, at de nævnte 4 Komiteer hver især havde Opgaver af stor Be-

tydning for FAO's indre Struktur og dens Relationer udadtil. Ogsaa her byggede man paa det store Forarbejde, der var gjort i Interimskommissionen. Komiteerne afgav Rapport til Kommission B, hvis Formand var Minister *Kaufmann* (medens Sydafrikas Højkommissær i Ottawa, *P. R. Viljoen*, var Formand for Kommission A), og Kommission B samlede Hovedresultaterne i en 65 Sider stor Beretning, der blev godkendt af Konferencens Plenarforsamling.

Jeg skal ikke forsøge at give noget Referat, men kun nævne enkelte Bestemmelser.

Finansaaret løber fra 1. Juli til 30. Juni. Første Finansaar regnes dog fra 16. Oktober 1945 til 30. Juni 1946. For dette Tidsrum regnes med et samlet Medlemsbidrag paa 2,5 Mill. Dollars. For det følgende regulære Finansaar fra 1. Juli 1946 til 30. Juni 1947 er Medlemsbidragene anslaaet til 5,0 Mill. Dollars. Danmarks Medlemskontingent er for første Finansaar ansat til 0,62 og for andet Finansaar til 0,68 pCt.

Den ordinære aarlige Konference eller Generalforsamling afholdes i Oktober eller November paa det Sted, hvor FAO faar sit Hovedsæde. Foreløbig er dette i Washington. Hvis „De forenede Nationer“ og det derunder hørende økonomisk-sociale Raad placerer sig selv et andet Sted, skal FAO flytte dertil.

I Tiden mellem Konferencernes Afholdelse ledes FAO af en Eksekutiv-Komité (Bestyrelse) paa 15 Medlemmer og en Generaldirektør. Eksekutivkomiteen skal mødes mindst 2 Gange aarligt, og der er givet vidtgaaende Bemyndigelse til Komiteen og Generaldirektøren.

Under Konferencen blev Deltagerne gjort bekendt med, at der var foreslaaet følgende Organisation af FAO's Hovedkvarter (se Opstillingen næste Side).

Dette Forslag vil sikkert blive Genstand for nærmere Overvejelse og muligvis blive ændret. Det anføres her kun for at give et Indtryk af, hvilket Omfang den nye Organisation ventes at faa.

Beretningen indeholder Bestemmelser om Fremgangsmaaden ved Overtagelse af det internationale Landbrugsinstitut i Rom, og det dertil hørende Skovbrugskontor ved Berlin. Den Om-

GENERALDIREKTØR

Specielle Raadgivere	Kontor for Generaldirektør incl. Sekretariat for Eksekutivkomiteen. Officielle Raadgivere.	Administration (Administrerende Direktør) Finanser Personale International Service.
Teknisk Departement (Vicegeneraldirektør)	Økonomisk og socialt Departement (Vicegeneraldirektør).	Extern Service og Forbindelses-Departement (Vicegeneraldirektør)
Divisioner (Direktører) Ernæring og Levnedsmiddelordninger. Landbrugsproduktion Fiskeri. Skovbrug og Skovprodukter.	Divisioner (Direktører) Afsætning Økonomi Statistik Konsulentvirksomhed Landbo-Velfærd.	Divisioner (Direktører) Publikationer af Informationer Bibliotek Missioner og raadgivende Tjeneste. Relationer med nationale og internationale Organisationer. Regionale Kontorer og Forbindelseskontorer.

stændighed, at disse Institutioners tidligere Virksomhed nu skal indgaa som en mindre Del af FAO's Virksomhed, illustrerer ogsaa, at der er Tale om en meget omfattende Organisation. Spørgsmaalet om Oprettelse af Regional-Kontorer (Europa, Amerika og Asien) er ikke helt afgjort, og mange andre Spørgsmaal angaaende Forhold til andre internationale Organisationer skal nærmere overvejes og forelægges næste Konference. Der forelaa Fortegnelse over 18 officielle og 18 private internationale Organisationer med Opgaver beslægtet med FAO's Virkefelter.

C. Konferencens Forløb.

Konferencen blev glimrende ledet af Kanadas Ambassadør i Washington, Mr. *Pearson*, der ogsaa var Formand for Interims-Kommissionen. Stærkest repræsenteret var de angelsaksiske Lande. England (Det forenede Kongerige) havde 30 Delegerede

og ca. 20 Medhjælpere, De forenede Stater 36 Delegerede, Kanada 37. Den engelske Delegation lededes af Vice-Udenrigsminister *Noel Baker*, den amerikanske af Landbrugsminister *Anderson*, den kanadiske af Landbrugsminister *Gardener*, og blandt de Delegerede fandtes talrige sagkyndige i fremtrædende Stillinger. Noget tilsvarende gjaldt for mange andre Delegationer. En Del mindre Lande som Island, Guatemala, Haiti, Honduras, Libanon, Syrien og Liberia var dog kun repræsenteret ved en enkelt Mand, i de fleste Tilfælde deres Gesandt i Washington.

Under hele Konferencen herskede en udmærket Stemning; alle Forhandlinger baade i Plenarmøder, Kommissioner, Komiteer og Udvalg var præget af stor Hjertelighed og gensidig Imødekommenhed. Delegationsformændene gav paa deres Regeringers Vegne ubetinget Tilslutning til den nye Organisation og dens Formaal, ligesom de ogsaa gav Udtryk for deres Tillid til dens store Betydning for Fremtiden. *Noel Baker* erklærede, at FAO betyder Freedom, Abundance and Order — Frihed, Overflod og Orden, og et Indlæg fra Repræsentanten fra Philipinerne sluttede saaledes: „Lad os naa ud til den fattige Risdyrker, som han staar i Mudder, næsten nøgen, daarligt ernæret, udfyldende sin miserable Eksistens for at forsørge sin Familie; lad os besøge den tropiske Vildnis-Nybygger i Malaria-junglens Dyb, omgivet af alle Slags naturlige Fjender, ryddende Skov og fældende Træer, plantende sit Korn og sine Roer; lad os banke paa den primitive Fiskers Hytte, se paa hans tarvelige Net, overleveret fra hans Middelalder-Forfædre og fortælle ham om nye Fiskemetoder, lad os med Ord og med Daad overbevise dem alle om, at her i denne historiske By Quebec er en Organisation blevet planlagt og startet til deres Fordel og til deres Opløftning, og vi skal skabe en Verdenssamvittighed og et Sammenhold og en Loyalitet til en Verdensorganisation, som de største Hære ikke vil, og de mest eksplosive Atombomber ikke kan ødelægge.

Budskabet, vi tager med os hjem herfra, er klart og præcist. Vi skal rejse hjem og fortælle vore Landsmænd, at det første virkelige Program for Realisation af den største menneskelige

Frihed, Frihed for Savn, er blevet forberedt, og at det første Skridt til dets Virkeliggørelse er taget."

Der faldt mange lignende Udtalelser i Quebec.

Som Medlemmer af Eksekutivkomiteen valgtes:

<i>André Mayer</i>	Frankrig, Formand
<i>Howard R. Tolley</i>	U. S. A., Viceformand
<i>Sir Girja Bajpai</i>	Indien
<i>Edouard Baker</i>	Haiti
<i>Dr. G. S. H. Barton</i>	Canada
<i>Newton Castro Belleza</i>	Brasilien
<i>R. R. Enfield</i>	England (U. K. — United Kingdom)
<i>E. J. Fawett</i>	New Zealand
<i>Anders Fjeldstad</i>	Norge
<i>Alfonso Gonzales Gallardo</i> ..	Mexiko
<i>Darwish Haidari</i>	Irac
<i>Slanielaw Nikolajczyk</i>	Polen
<i>P. W. Tsou</i>	Kina
<i>P. R. Viljoen</i>	Sydafrika
<i>Arthur Wauters</i>	Belgien

Til Generaldirektør valgtes med stor Akklamation Sir *John Boyd Orr* fra Skotland.

Sir John Orr er en 65-aarig meget kendt og højtanset Ernæringsfysiolog, Landmand, Universitetslærer og Medlem af Parlamentet, en stærk og meget sympatisk Personlighed, der nu vil ofre sig helt for den nye Organisations Opgaver. Han stiller sikkert større Fordringer til sig selv end til sine Medarbejdere, og han sagde i sin Tiltrædelsestale bl. a.: „Der vil blive Brug for en betydelig Stab af Medarbejdere, men det vil ikke blive noget Job i almindelig Forstand. Enhver, som gaar ind i denne Organisation, maa bringe meget store Ofre. Vedkommende maa give Afkald paa sin egen Nationalitet og blive Verdensborgere, de maa erkende, at Afrikas Hottentotter og Australiens Indfødte er lige saa vigtige for dem, som det Folk, hvortil de selv hører. De maa skyde deres nuværende Ambitioner til Side og være forberedte paa at give deres Liv for denne store Sag". Sir John Orr sluttede:

„Jeg haaber, at alle Delegerede vil berette til deres Regeringer, at denne Organisation er startet i en Aand af god Vilje og sat i Gang for at yde sit store Bidrag til Fremme af menneskelig Velfærd og Enighed blandt Verdens Nationer. Jeg haaber ogsaa, at alle Delegerede vil inspirere deres Regeringer med den Entusiasme, som er blevet fremkaldt paa denne Konferencce, saaledes at alle Nationer vil stille deres Mænd og deres Materialer til Tjeneste for denne store Organisation, der vil have den Ære at lægge den første Sten i Fundamentet til den ophøjede Verden, moderne Videnskab har gjort mulig“.

D. Landbrugsproduktionen og FAO.

Programmet for FAO gaar ud paa Forøgelse af Landbrugsproduktionen, saaledes at alle faar tilstrækkelig og rigtig Ernæring. Dette Maal forudsætter en kolossal Produktionsudvidelse. Det blev paa Konferencen udtalt, at mindst Halvdelen af Jordens 2100 Mill. Mennesker er utilstrækkeligt eller urigtigt ernæret.

Mankoen giver altsaa Plads nok for mægtige Udvidelser, og det maa erkendes, at Dækning af det store Behov er teknisk mulig.

Nu lyder Programmet jo ogsaa paa, at Købeevnen skal forøges i Trit med Landbrugsproduktionens Udvidelse, og det vil i det lange Løb atter sige, at Industriproduktionen skal forøges i Balance med Landbrugsproduktionen; det er den almindelige økonomiske Ekspansion. Fuldkommen rigtigt, og det maa ligeledes indrømmes, at en saadan Forøgelse af Industriproduktionen er teknisk mulig.

Men hvordan ser det i Øjeblikket ud i Virkeligheden.

Landbrugsproduktionen er snarere forøget end gaaet tilbage. I de neutrale Lande er Produktionen af Levnedsmidler utvivlsomt forøget. Efterspørgslen var jo stor. I krigsførende Lande, uden Invasion, er der ganske afgjort sket stor Udvidelse af Landbrugsproduktionen — det var jo livsvigtigt for disse Lande at skaffe tilstrækkeligt af Levnedsmidler. Ganske imponerende er det, hvad der i saa Henseende er sket i De forenede Stater.

Gaaende ud fra Gennemsnittet af 1937—41 kommer sagkyndige Amerikanere til det Resultat, at skønt det dyrkede Areal kun er udvidet med 3 pCt., saa er Planteproduktionen forøget med 11 pCt., og den samlede Landbrugsproduktion med mindst 20 pCt. Det er en mægtig Forøgelse. Dette er opnaaet, skønt Antallet af Personer ved Landbruget samtidig er gaaet ned fra 30,3 Mill. i 1940 til 25,2 Mill. i 1945. Der er afgaaet 5 Mill. Mennesker foruden den normale Tilvækst, som var 1,9 Mill., og det er jo de mest arbejdsdygtige, der gaar fra. Afgangen fordelte sig med 5,1 Mill. til andre civile Erhverv og 1,9 Mill. til Militæret, og alligevel er Landbrugsproduktionen steget med 20 pCt. Det betyder en kolossal Stigning i Produktionen pr. Mand. I Kanada er der under Krigen gaaet 400 000 Mand bort fra Landbruget, og alligevel er Landbrugsarealet udvidet med ca. 10 pCt., Svinebestanden omtrent fordoblet, Kvægbestanden stærkt forøget, og den dyriske Produktion er steget i tilsvarende Grad. Noget lignende gælder for andre Lande som England, Sydafrika, Australien, New Zealand m. fl.

Hvor der er foregaaet Invasioner og dermed følgende Krigshandlinger, er Ødelæggelserne naturligvis meget store, men de er dog ifølge Sagens Natur mindre paa Landet end i Byerne, og i mange Tilfælde er det forbavsende, saa hurtigt Landbruget kan komme i Gang igen. Ødelæggelserne i Østasien i Forbindelse med Transportvanskeligheder har influeret stærkt paa Fedtstofforsyningen, og Fedtstof er stadig det Næringsstof, der er størst Mangel paa, men i Løbet af et Aar eller to kan Produktionen af Oliefrø være oppe igen, og Indvindingen af Hvaltran ventes at komme op paa 33 à 50 pCt. af de normale 500 000 Tons allerede med Slutningen af indeværende Sæson. Plantedyrkningen i Europa skulde egentlig kunne blive temmelig normal i Sommeren 1946, og der skulde saa blive forholdsvis rigeligt af Korn og Kartofler og andre Vegetabilier efter Høst 1946, især da Husdyrbestanden i disse Omraader er reduceret stærkt og ikke kan genoprettes saa hurtigt.

Anderledes med Industrien. Den blev under Krigen mer og mer omstillet til Krigsproduktion, medens den Industri, der normalt skal opveje Landbrugsproduktionen gennem Levering

af Brugsgenstande af enhver Art som Byggematerialer, Klæder, Sko m. m. i høj Grad var indskrænket eller helt indstillet. Vi staar her over for Fabriker, der skal omstilles, Fabriker, der skal genopbygges, og af mange Grunde tillige over for Mangel paa Energistoffer og Raamaterialer.

Hvis disse grove og skønsmæssige Vurderinger er rigtige, vil det sige, at Situationen er oplagt til en regulær Landbrugs-krise. En forholdsvis stor Mængde Landbrugsvarer staar over for en forholdsvis lille Mængde Industrivarer. Paa den anden Side ved vi, at Industrien er i Stand til at forøge sin Produktion i et ganske andet Tempo end Landbruget, naar den først kommer i Gang, og vi ved tillige, at Mangel paa alt giver Efterspørgsel paa Levnedsmidler fremfor alt andet. Dette kan dog ingenlunde bortvejre den Fare, der ligger i det skildrede Misforhold mellem Landbrugsproduktion og Industri. Misforholdet kan i nogen Tid udlignes ved Levering af Landbrugsvarer paa Kredit, og det er jo ogsaa det, der finder Sted for Danmarks Vedkommende; det har bare den Hage, at vi netop for Tiden har haardt Brug for Raamaterialer og Industrivarer straks.

Den Omstændighed, at der ude i Verden er stor Mangel paa Levnedsmidler, ja endog Hungersnød, er ingen Garanti for god Afsætning af Landbrugsproduktionen. I Quebec oplystes det, at Danmark savnede Afsætning for Kvæg, Heste og Fisk, at Philipinerne savnede Afsætning for Kokusnødder, Grækenland for Tobak og Ægypten for Bomuld. Her over for kan gengives en Oplysning fra Indien gaaende ud paa, at hver Indbygger i det Land gennemsnitlig skulde sættes i Stand til at købe for 50 Dollars mere aarligt end hidtil for at faa, hvad man kunde kalde tilstrækkelig Ernæring. Da Indien har ca. 400 Mill. Indbyggere, vilde Dækning af dette Behov jo give Afsætning i stor Stil. Vedkommende Repræsentant var indsigtfuld nok til at tilføje, at en saadan Højnelse af Levefoden kun var mulig ved Afgang fra Landbruget og Udvidelse af Industrien. (Indien har ca. 70 pCt. af Befolkningen ved Landbruget og kun 10 pCt. ved Industrien).

Man maa skelne mellem det teoretisk mulige og det økono-

misk-praktisk gennemførlige. Vi kan godt — ogsaa bortset fra den øjeblikkelige Situation — have Afsætningsvanskeligheder, selv om der er et stort udækket Behov for Levnedsmidler. Dette var man klar over i Quebec, ligesom man ogsaa var klar over, at der er en lang og besværlig Vej frem til Gennemførelsen af det opstillede Program, men alligevel satte man de høje Maal, og jeg vil ønske, at noget af den Idealisme, som bar de allerfleste Udtalelser paa Konferencen derovre, maa hjælpe danske Landmænd til at holde fast ved deres hidtidige Bestræbelser for at producere saa mange Levnedsmidler, som det økonomisk kan lade sig gøre, og jeg føler mig overbevist om, at det danske Landbrug med dets talrige tekniske og videnskabelige Hjælpere gerne vil deltage i Samarbejdet inden for De forenede Nationer og yde sit bedste Bidrag til, at den nye Verdensorganisation — De forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation — kan komme til at arbejde saa godt som muligt til Løsning af de store Opgaver, De forenede Nationer har overladt til den.

I den efterfølgende Diskussion ønskede Sekretær *Olaf Hauch* oplyst, hvorledes man inden for FAO saa paa Bibeholdelsen af de gamle før Krigen eksisterende internationale Landbrugsorganisationer.

Sekretær *Karl Madsen* vilde gerne have at vide, hvorledes man kunde faa Lejlighed til at se Rapporter o. lign. fra Konferencen. Han savnede Oplysninger om, hvad der var sket inden for Landbruget ude i Verden i de senere Aar, ligesom han efterlyste Mangfoldiggørelse af Tryksager o. lign. fra de forskellige Landes Ordførere ved Konferencen.

Foredragsholderen svarede, at der ikke var Grund til at nære Ængstelse for, at FAO vil gribe forstyrrende ind i de gamle Landbrugsorganisationers Virksomhed. FAO vil tværtimod sikkert være villig til at støtte deres Arbejde, f. Eks. Afholdelse af Kongresser o. lign.

Umiddelbart efter Konferencens Afslutning fik Udenrigsministeriet et Sæt Aktstykker tilstillet. Forhaabentlig kommer der snart en officiel Beretning om Konferencen og dens Resultater.

Den ledende Præsident sluttede Mødet med at rette en varm Tak til Statskonsulenten for hans interessante Foredrag.